

Chambre des Représentants

SESSION 1985-1986

29 NOVEMBRE 1985

PROPOSITION DE LOI

sur le cofinancement par l'Etat
de projets de développement
réalisés par les organisations non gouvernementales

(Déposée par M. Petitjean)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'arrêté royal du 13 février 1976, modifié par l'arrêté royal du 25 août 1977, précise les critères auxquels doivent satisfaire les organisations non gouvernementales afin d'obtenir un cofinancement pour la réalisation de projets de développement.

Le principe de cofinancement repose sur une participation maximale de l'Etat de 75 % du coût de projet, l'organisation non gouvernementale devant mobiliser les 25 % complémentaires nécessaires à la réalisation du projet.

L'apport de l'O. N. G. doit être effectué sur un compte bancaire spécifique avant que l'A. G. C. D. ne libère la quote-part de l'Etat.

Il ressort cependant de cet arrêté qu'un projet de développement, destiné à éléver le niveau de vie des populations du Tiers Monde, peut se réaliser sans que soit nécessaire une participation financière des populations concernées. Cette situation entraîne évidemment un manque de motivation dans le chef des autochtones.

En effet, très souvent, on a constaté un manque d'enthousiasme et de motivation des populations autochtones qui n'avaient pas fourni d'apport financier.

Par contre, dès qu'un groupement villageois, une organisation non gouvernementale locale, une association de promoteurs de progrès participent au financement d'un projet qui aborde et tente de résoudre des problèmes souvent difficiles, on peut affirmer qu'en raison de cette collaboration, la conduite du projet s'avérera plus aisée et celui-ci aboutira plus aisément car il rencontrera les préoccupations de la base, c'est-à-dire celles des populations concernées par le projet.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1985-1986

29 NOVEMBER 1985

WETSVOORSTEL

op de cofinanciering door de Staat
van door niet-gouvernementele organisaties
gerealiseerde ontwikkelingsprojecten

(Ingediend door de heer Petitjean)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het koninklijk besluit van 13 februari 1976, gewijzigd door het koninklijk besluit van 25 augustus 1977, preciseert aan welke voorwaarden niet-gouvernementele organisaties moeten voldoen om recht te hebben op cofinanciering voor de realisatie van hun ontwikkelingsprojecten.

Het principe van de cofinanciering berust op een participatie van de Staat ten belope van ten hoogste 75 % van de kosten van het project, terwijl de niet-gouvernementele organisatie de overige 25 %, die voor de realisatie van het project nodig zijn, moet inbrengen.

De inbreng van de N. G. O. moet op een afzonderlijke bankrekening worden gestort voör het A. B. O. S. het aandeel van de Staat stort.

Uit het koninklijk besluit blijkt nochtans dat een ontwikkelingsproject om de levensstandaard van de bevolking van de Derde Wereld op te trekken kan worden gerealiseerd zonder dat een financiële inbreng van de betrokken bevolking is vereist. Dat brengt natuurlijk meer dat de betrokkenen onvoldoende gemotiveerd zijn.

Vaak is inderdaad een gebrek aan enthousiasme en motivatie gebleken bij inlandse bevolkingsgroepen die geen financiële bijdragen hadden moeten leveren.

Wanneer, daarentegen, een dorpsgemeenschap, een plaatselijke niet-gouvernementele organisatie of een vereniging van initiatiefnemers deeltneemt aan de financiering van een project dat vaak ingewikkelde problemen aanpakt en tracht op te lossen, kan men zeker zijn dat juist door die samenwerking de realisatie van het project minder moeizaam zal verlopen en dat dit laatste gemakkelijker zal slagen omdat het tegemoetkomt aan basisbehoeften, namelijk die van de bevolking waarvoor het project is opgezet.

Aussi pensons-nous que les 25 % requis de l'organisation non gouvernementale qui introduit à l'A. G. C. D. la demande de cofinancement devraient pouvoir être constitués, même partiellement, par une participation financière de ceux qui profiteront de la réalisation du projet de développement. Ceci inciterait les autochtones à mieux surveiller le projet, à mieux le comprendre et finalement à mieux en profiter.

Dès lors, nous proposons que la quote-part non gouvernementale puisse être constituée par un apport financier local qui ne pourra toutefois pas excéder 15 % du coût du projet; l'O. N. G. qui introduit la demande de cofinancement devra alors compléter jusqu'à concurrence des 25 % requis.

Comme la participation locale est souvent difficilement transférable sur un compte bancaire étranger en raison par exemple de la non-cotation de la monnaie ou encore de l'interdiction de transfert édictée par les autorités locales, il nous apparaît opportun de prévoir que cette participation puisse être versée sur un compte ouvert auprès d'un organisme bancaire du pays concerné. En contrepartie, il y aura obligation de prouver la réalité du versement local avant que n'intervienne la subvention belge; de plus, l'O. N. G. devra assurer un contrôle rigoureux de l'usage des fonds déposés sur le compte financier local.

Ch. PETITJEAN

PROPOSITION DE LOI

Article unique

L'article 3 de l'arrêté royal du 13 février 1976 organisant le régime de financement par l'Etat belge et les organisations non gouvernementales d'actions de coopération dans les pays en voie de développement est complété par les alinéas suivants :

« La participation financière de l'organisation non gouvernementale, telle que définie à l'alinéa 1er, peut être le fait de l'organisation seule, ou résulter d'une participation conjointe de l'organisation et d'une association autochtone. Dans ce dernier cas cependant, la participation de l'association autochtone ne pourra excéder 15 % de l'apport belge.

En cas de participation financière conjointe, telle que prévue à l'alinéa précédent, la subvention à charge du Trésor belge ne sera effectivement libérée qu'après que le montant de la participation de l'association autochtone aura été versé auprès d'un organisme bancaire localisé dans le pays concerné par le projet. L'association non gouvernementale est chargée de contrôler et de justifier l'usage fait des fonds ainsi déposés. »

5 novembre 1985.

Ch. PETITJEAN

Daarom zijn wij van oordeel dat de 25 % inbreng, die wordt vereist van de niet-gouvernementele organisatie die bij het A. B. O. S. een aanvraag tot cofinanciering indient, al was het maar gedeeltelijk moet kunnen bestaan uit een financiële deelname van hen die bij de realisatie van het ontwikkelingsproject baat hebben. Dat zou de inlandse bevolking aansporen het project beter te volgen en te willen begrijpen, waardoor zij er uiteindelijk meer baat zou bij hebben.

Wij stellen derhalve voor dat de niet-gouvernementele inbreng zou kunnen bestaan uit een financiële inbreng van de plaatselijke bevolking, die echter niet meer dan 15 % van de totale kosten van het project mag bedragen. De N. G. O. die de aanvraag tot cofinanciering heeft ingediend, moet dan het verschil bijpassen tot de vereiste 25 %.

Aangezien de bijdrage van de plaatselijke bevolking vaak moeilijk op een bankrekening in het buitenland kan worden gestort, omdat de munt b.v. niet op de beurs wordt verhandeld of omdat de plaatselijke overheid geldtransfers verbiedt, lijkt het ons nuttig te bepalen dat de eigen bijdrage op een bij een bankinstelling van het betrokken land geopende rekening kan worden gestort. Als tegenprestatie zal het bewijs worden vereist dat de storting in het buitenland werkelijk is geschied vooraleer de Belgische subsidivering doorgang vindt. De N. G. O. zal bovendien een strenge controle moeten uitoefenen op het gebruik van de op de buitenlandse rekening gestorte bedragen.

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 13 februari 1976 tot organisatie van een regime van financiering door de Belgische Staat en niet-gouvernementele organisaties van samenwerkingsacties in de ontwikkelingslanden wordt aangevuld met een derde en een vierde lid, luidend als volgt :

« De financiële bijdrage van de niet-gouvernementele organisatie omschreven in het eerste lid kan worden geleverd door de organisatie alleen of voortvloeiend uit een gezamenlijke participatie van de organisatie en van een plaatselijke vereniging. In dat laatste geval mag de bijdrage van de plaatselijke vereniging evenwel niet hoger liggen dan 15 % van de Belgische inbreng.

In geval van gezamenlijke financiële bijdrage, als bepaald in het vorige lid, wordt de subsidie ten laste van de Belgische Staatskas slechts effectief uitgekeerd nadat de bijdrage van de plaatselijke vereniging bij een in het betrokken land gevestigde bankinstelling is gestort. De niet-gouvernementele organisatie ziet toe op het gebruik van de aldus gestorte fondsen; ze is daarvoor verantwoordelijk schuldig. »

5 november 1985.